

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 11C/120/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7510206860
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Mlejová
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2012:7510206860.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice-okolie sudkyňou JUDr. Dagmar Mlejovou v právnej veci navrhovateľky S. J., J. X.X.XXXX, študentka, bytom A. Č.. XX, zastúpená JUDr. Janou Blahovou, advokátkou, Mlynárska 19, Košice proti odporcovi Martinovi Nagyovi, nar. XX.X.XXXX, nezamestnaný, bytom A. XXX, L. JUDr. Martou Šuvadovou, advokátkou Advokátskej kancelárie Floriánska 16, Košice v konaní o určenie manželského výživného takto

rozhodol:

Návrh na určenie manželského výživného zamietá.

Účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľka v svojom návrhu podanom na tunajší súd dňa X.X.XXXX žiadala, aby súd uložil žalovanému povinnosť prispievať na jej výživu mesačne 100 eur od podania návrhu a trovy tohto konania na tom základe, že s odporcom dňa 8.7.2006 uzavrela manželstvo a z tohto manželstva pochádza maloletá Y. J.. XX.XX.XXXX. Od júla 2007 nevedú spoločnú domácnosť, ona ostala bývať v domácnosti svojich rodičov a v čase podania návrhu bola nezamestnaná a od septembra mieni pokračovať v štúdiu na vysokej škole. Odporca na jej výživu jej neprispieva. Na výživu maloletej Y. prispieva 30 eur mesačne, je zamestnaný v spoločnosti ULPEX logistics s.r.o. ako vodič a výšku jeho príjmu uviesť nevedela.

Odporca žiadal návrh navrhovateľky zamietnuť nakoľko on spoločnú domácnosť opustil v júli XXXX po neustálych hádkach ktoré vyvolávala navrhovateľka. Navrhovateľka podala aj návrh na rozvod manželstva a správanie sa navrhovateľky je v rozpore s dobrými mravmi. Má dostatok finančných prostriedkov, pretože ostali jej spoločné finančné prostriedky vo výške 6970,70 eur na ich spoločných účtoch.

Súd vykonal dokazovanie a zistil tento skutkový stav veci:

Účastníci uzavreli manželstvo dňa 8.7.2006 a z tohto manželstva pochádza maloletá Y. J. XX.XX.XXXX. Účastníci zhodne potvrdili, že po nezhodách v tomto manželstve odporca opustil spoločnú domácnosť v júli 2009. Navrhovateľka udávala ako dôvod jeho odchodu nezhody, ktoré boli spôsobené jeho manželskou neverou. Odporca poprel túto skutočnosť a tvrdil, že nešlo manželskú neveru, ale navrhovateľka bola žiarlivá a upodozrievala ho z manželskej nevery, ktorej sa mal dopustiť so svojou kolegyňou, ktorá mu len poslala SMS správu a mu oznámila nástup do práce. Tvrdil však, že tieto hádky vyvolávala navrhovateľka a boli už neznesiteľné, preto opustil spoločnú domácnosť. Manželstvo účastníkov bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu č.k.: 15C 113/2009-122, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.2.2012. Týmto rozsudkom bola maloletá Timea zverená do osobnej starostlivosti

matke a otec bol zaviazaný prispievať na jej výživu 50 eur mesačne s tým, že bol aj upravený styk otca s maloletou. V časti o úprave práv rodičov k maloletej Timey rozsudok nenadobudol právoplatnosť nakoľko proti tomuto výroku rozsudku sa odvolala navrhovateľka.

Navrhovateľka tvrdila, že odporca sa vzdal výhodného zamestnania, na výživu dcéry prispieval najskôr 30 eur neskôr 50 eur mesačne, tak ako to bolo upravené aj rozsudkom tunajšieho súdu a kde bolo jednoznačne zaujaté stanovisko tým, že ukončil pracovný pomer v spoločnosti ULPEX logistics, s.r.o. Dunajská 12/1639, Košice, sa vzdal výhodného zamestnania, prišiel o príjem.

Odporca nesúhlasil s týmto tvrdením navrhovateľky a uviedol, že v tejto spoločnosti ukončil pracovný pomer, pretože pracovníci tejto spoločnosti prechádzali do inej spoločnosti, ktorá bola veľmi nevýhodná, nakoľko tam bol nízky príjem, pracovali 3 týždne mimo republiky a tým by mu nebol umožnený styk s dcérou. Dozvedel sa taktiež, že spoločnosť, do ktorej mali prejsť, je veľmi neseriózna a nevypláca mzdu pracovníkom načas.

Súd zistil, že odporca bol zamestnaný od 16.3.2010 do 12.10.2010 v spoločnosti ULPEX logistics, s.r.o. Dunajská 12, 040 01 Košice, pracovný pomer skončil dohodou ku dňu 16.3.2010 a bol zaevidovaný na Úrade práce a sociálnych vecí a rodiny Košice-okolie v evidencii uchádzačov o zamestnanie dňom 13.10.2010 s tým, že sociálnu dávku ani inú dávku nepoberal. V tejto spoločnosti ako to bolo potvrdené mal príjem 303 eur mesačne.

Navrhovateľka nastúpila na Technickú univerzitu v Košiciach v akademickom roku 2010/2011 ako študentka denného štúdia. V čase podanie návrhu do nástupu na vysokú školu bola evidovaná na úrade práce sociálnych vecí a rodiny a poberala sociálnu dávku za obdobie od júna 2010 do októbra 2010 vo výške 119,10 eura. Sociálne štipendium jej bolo priznané vo výške 180 eur od 1.10.2011 do 31. mája 2012 ako to uviedla Technická univerzita v Košiciach (čl. 102). Toto sociálne štipendium jej bolo vypočítané na základe doložených dokladov o príjme jej a jej manžela za rok 2010. Súd zistil zo správy od spoločnosti 4P&P že navrhovateľka brigádnicky zarábala v tejto spoločnosti a jej čistý príjem za obdobie jún až J. XXXX činil 884,95 eura.

Podľa § 71 ods. 1,2 Zákona o rodine manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť. Vyživovacia povinnosť medzi manželmi predchádza vyživovaciu povinnosť detí voči rodičom.

V konaní bolo jednoznačne preukázané, že odporca po opustení spoločnej domácnosti v júli 2009 na výživu navrhovateľky ničím neprispel. Taktiež neprispievala ani navrhovateľka odporcovi na jeho výživu. Odporca pracoval, jeho príjem činil 303 eur mesačne a rozsudkom Okresného súdu Košice-okolie 4P 134/2009-143 zo dňa 6.11.2010 bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej Timey za obdobie od 27.8.2009 do 31.10.2009 a od 16.3.2010 do 31.8.2010 sumu 35 eur mesačne a za obdobie od 1.11.2009 do 15.3.2010 sumou rovnajúcou sa 30% zo sumy životného minima. Tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach 7CoP 39/2011-167 zo dňa 26.5.2011, kde aj Krajský súd zaujal stanovisko, že odporca zo subjektívnych dôvodov ukončil pracovný pomer, preto vychádzal pri určení výživného pre maloletú dcéru z príjmu ktorý dosahoval aj naďalej, keby pracoval v spoločnosti B.A.S.K. logistics s.r.o., ktorá prevzala zamestnancov spoločnosti UPLEX logistics s.r.o. Súd zistil, že v tejto spoločnosti odporcova hrubá mzda by činila 360 eur mesačne s tým, že by mal ešte nárok na cestovné náhrady.

Súd mal však za to, že tieto cestovné náhrady odporcovi by boli vyplácané za účelom zvýšených nákladov na služobných cestách v zahraničí a preto nebral do úvahy pri určení manželského výživného tento príjem. Vychádzal len z možnej hrubej mzdy 360 eur mesačne. Po odpočítaní dane zo mzdy a zákonných odvodov do poisťovní tento príjem by bol podstatne nižší. Taktiež by mal nižší príjem aj o výživné, na ktoré by bol zaviazaný prispievať pre maloletú dcéru vo výške 50 eur mesačne s tým, že jeho dlh na tomto výživnom činil 134 eur mesačne. Ostalo by mu na pokrytie svojich osobných potrieb okolo 200 eur mesačne.

Navrhovateľkin príjem od opustenia spoločnej domácnosti zo začiatku bol pokrývaný sociálnymi dávkami vo výške 119,10 eura, ako súd zistil navrhovateľka do tretieho roku maloletej poberala rodičovský príspevok vo výške 164,23 eur plus prídavky na dieťa 21,20 eura. Ako sama navrhovateľka aj potvrdila, že v tom čase žila z finančných prostriedkov, ktoré mala na osobnom účte vo VÚB banke, na ktorom boli uložené finančné prostriedky ktoré ona získala ako materský príspevok a všetko čo sa tohto príjmu týkalo. V čase kým žili v spoločnej domácnosti náklady hradili z príjmu, ktorý mal odporca a preto po opustení spoločnej domácnosti žila z týchto ušetrovaných finančných prostriedkov, teda z finančných prostriedkov, ktoré nadobudli počas spolužitia s odporcom. Od mesiaca jún do mesiaca november 2011 mala príjem 884,95 eur, taktiež bolo jej priznané sociálne štipendium od 1.10.2011 vo výške 180 eur mesačne. Súd mal za to, že jej príjem na pokrytie jej základných potrieb, teda finančné prostriedky, ktoré mala ušetrované zo spoločne nadobudnutých finančných prostriedkov na účte, rodičovský príspevok neskôr sociálne štipendium a finančné prostriedky získané brigádnicke boli odhladnuc od toho, že poberala výživné na dcéru a rodinné prídavky na dcéru, mala dostatok finančných prostriedkov, ktoré jej zabezpečili rovnakú životnú úroveň ako mal odporca. Súd vychádzal aj zo skutočností, že obaja bývali u svojich rodičov, ktorí im samozrejme obom pomáhali a odporca hoci nepoberal žiadne sociálne dávky, ale zrejme stále si brigádnicke finančné prostriedky zabezpečil, pracoval na dohodu a tým pokrýval svoje základné potreby a náklady na výživné pre maloletú dcéru, Navrhovateľka síce tvrdila, že odporca pracuje brigádnicke v spoločnosti S. H., ale nebolo preukázané, aby tam pracoval a mal nejaký príjem, S. H. v svojej svedeckej výpovedi potvrdil, že odporca im pomohol v čase sťahovania spoločnosti do iných priestorov, ale zabezpečoval to viacmenej jeho brat, ktorý je s ním kamarát. Tvrdenie svedka K. H., ktorý náhodne bol v servise, že odporcovo správanie v servise nasvedčovalo tomu, že je zamestnancom, nebolo ničím preukázané, taktiež ani súd neuveril svedeckej výpovedi S. I., otca navrhovateľky bral za svedeckú výpoveď tendenčnú a nedôveryhodnú, nakoľko ide o otca navrhovateľky.

Tvrdenie odporcu, že tým, že by bol prešiel do spoločnosti B.A.S.K logistics s.r.o. zo spoločnosti ULPEX logistics, keď bol ukončený prenájom motorových vozidiel, bolo by to preňho nevýhodné, najmä kvôli tomu, že by nemohol sa s maloletou dcérou pochádzajúcou z tohto manželstva stykať tak t ako to bolo upravené vyššie uvedeným rozsudkom a tiež aj kvôli tomu, že majiteľ novej spoločnosti si neplnil svoje základné povinnosti a neplátil svojim zamestnancom a neplátil svoje dlhy riadne a včas. Túto skutočnosť potvrdil svedok I. Z.Á. a neskoršie aj bolo preukázané, potvrdené nešťastnou udalosťou, ktorá sa týkala tejto spoločnosti. Taktiež navrhovateľka ničím nepreukázala svoje tvrdenie, že požiadala o priznanie sociálneho štipendia už na začiatku štúdia, tvrdila, len že jej bolo odmietnuté, ale ústne. A je tu skutočnosť, ktorá potvrdzuje, že jej tvrdenie, že nemala dostatok finančných prostriedkov neobstojí, pretože ak by jej situácia bola taká zlá ako ona to tvrdí, tak bola by o toto sociálne štipendium riadne požiadala a v prípade, že by bolo rozhodnuté negatívne a nebolo by jej priznané, tak by súdu túto skutočnosť preukázala. V skutočnosti táto skutočnosť nebola preukázaná a súd mal za to, že obaja účastníci ako manželia mali rovnakú životnú úroveň a od podania žaloby až do nadobudnutia právoplatnosti rozsudku o rozvoďte a preto v celom rozsahu návrh zamietol.

Účastníkom súd náhradu trov konania nepriznal vzhľadom na ustanovenie § 150 O.s.p. Bral do úvahy tú skutočnosť ak dôvod osobitného zreteľa, že odporca síce bol v konaní úspešný, ale u oboch účastníkov a teda aj u navrhovateľky ide o osobu, ktorá spĺňa podmienky na priznanie oslobodenia platenia od súdnych poplatkov nakoľko je študentkou a poberá len sociálne štipendium, preto ju nezaviazal nahradíť trovy tohto konania odporcovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov

k nesprávnym skutkovým zisteniam, e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a O.s.p.), f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z.č.233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti.